

Р Е Ш Е Н И Е
№ 279
гр.Перник, 24 октомври 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и седми септември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № **630/2013** г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от И.М.М.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2135, с което му е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че акта не съответства на целта на закона и отпуснатото обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде изменено и да му се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензирания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището му, в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник. Процесуалния пълномощника на жалбоподателя поддържа жалбата. По същество пледира за отпускане на 10 000лева, така както е заложено в приетия от ответника доклад, като искането го мотивира със заключението на приетата съдебно-техническа експертиза. Пледира и за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира, че правилно е определен размера на възстановителната помощ, а ангажираните по делото доказателства са ирелевантни за предмета на спора. С оглед на това намира жалбата за неоснователна и иска същата да бъде отхвърлена.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По

същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 13/Д-454 от 28.02.2013г., приложено по делото ведно с извадка от списък удостоверяващ връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт състава приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 120 от 22.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че в същия двор има и още едно жилище. С последваща молба с рег. № 581 от 20.07.2012г. е поискал повторен оглед на щетите на жилището му нанесени от земетресението от 14.07.2012г..

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение във връзка с регистрираното земетресение на 22.05.2012г. и е въвел в изпълнение общинският план за защита при бедствия. Издал е заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото са налични експертни оценки по двете му заявления. В тях са описани видът и характерът на вредите. И двете комисии са дали заключение, че сградата трябва да се укрепи по конструктивен проект и да се извърши неотложен възстановителен ремонт на конкретно описани в заключението ѝ проблемни участъци. За извършване на описаните строително-ремонтни дейности експертите са направили две количествено-стойностни сметки, като тази по която се е произнесъл органът е в размер на 9 451 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата, както и 10 000 лева за оценки на вредите над тази стойност. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС.

С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2135, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ в размер на 6 332 лева за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателя, засегнато от природно бедствие.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя

при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атаквания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 30 от ПОД на МКВП при МС. За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него. По отношение на административно производствените правила следва да се приеме, че сме изправени пред специфично производство развиващо се по ред, при който физическото лице, претърпяло вреди няма правната възможност да сезира пряко МКВП при МС и да прави искания за предоставяне на възстановителна помощ, а по отношение на него се постановява един субординационен краен акт, без диспозитивно начало и без същинско поравоотношение. Налице са данни, че искането на Кмета на община е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от правилника. С оглед на изложеното не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Изготвените в хода на административното производство доказателства имат сила и пред съда и същите като неоспорени от страните се ценят. Въз основа на тях следва да се приеме, че жалбоподателя е правоимащо лице, на което се дължи помощ за възстановяване на единственото му жилище и дължимата помощ е определена в размер до 70% от оценката на експерт оценителите без в нея да се включват довършителни работи, както и 10 000 лева за оценка над тази стойност. Това принципно решение на комисията, залегнало в представения по делото доклад и прието от ответника в редовното заседание на 11.02.2013г. е изцяло в нейната компетентност и не е основание да се счита, че е незаконосъобразно и именно от него черпи права адвокат пълномощника. Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на акта, органът е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения, поради което не е налице основание да се приеме, че решението му в тази част е незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство се допусна и изслуша съдебно техническа експертиза. Заключение то й като компетентно изготвено и

неоспорено от страните се цени в частта, с която се приема, че сградата трябва да се укрепи с колони и греди/пояси/, тъй като в това състояние е опасна за живота и здравето на хората и същата кореспондира в тази си част с представените по делото конструктивни становища. По отношение на описаните в заключението щети, които са констатирани от вещото лице при огледа, които е направил на жилищната сграда и оценката на щетите, която е дал в размер на 10 168 лева не се цени, поради следните обстоятелства. На първо място: Със заповед № 821 от 22.05.2013г. Кмета на община Перник е обявил бедствено положение на територията на община Перник във връзка с регистрирано земетресение на 22.05.2013г. и е въвел в изпълнение Общинският план за защита при бедствия. Предпоставка за искане, респ. отпускане на възстановителна помощ е заповед за въвеждане на плана за защита при бедствия, съгл. чл. 27, ал. 1 от ПОД на МКВП при МС и тази заповед е във връзка със земетресението станало на 22.05.2012г.. Доказателства, че е въведен план за защита при бедствия във връзка със станало земетресение на 14.07.2012г., така както е посочено от самия жалбоподател в заявлението му вх. № 581 от 20.07.2012г. /по което се е произнесъл ответника по жалбата/ не са ангажирани, а отделно от това на съда е служебно известно, че няма такава заповед. При това положение и видно както от конструктивното становище на инж. Пешевски, на което се позовава и адвокат пълномощника, така и от доклада за изготвена експертна оценка на нанесени вреди от земетресението на 14.07.2012г. следва да се приеме, че ответника по жалбата не е имал правно основание да допусне до произнасяне искането на Кмета община Перник оформено с негов изх. № 12/слу-8522 от 14.11.2012г. по отношение на т. 4, касаеща настоящия жалбоподател, но доколкото в настоящето производство не може да му се влошава положението му и доколкото липсва протест или искане от друго лице ще следва да се приеме, че му се дължи възстановителна помощ. На следващо място в подкрепа на изложеното е и заключението на експерта, който не може да даде категоричен отговор, че описаните от него вреди са единствено от земетресението на 22.05.2012г.. Поради изложените съображения състава не кредитира заключението в тази му част и не е обвързан от направените констатации и изчисления.

В производството за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване,

овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. В случая, след като ответника е приел, че молителят е пострадало лице от природно бедствие му е отпуснал възстановителна помощ в размер до 70 на сто от оценката на вредите, без в нея да се включват довършителни работи, съгласно представения по делото и приет доклад с мотиви, към същия. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който успя да докаже, че определения размер на помощта за възстановяване попада в критериите и размерите приети от комисията.

Също така следва да се отбележи, че в случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да предостави средства, с които да се възстановят част от щетите по засегнатия имот, но не и да го обезщети напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито в условията на чл. 36 от правилника. При това положение се налага извода, че актът съответства и на целта на закона, а именно да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено. При това положение се отхвърля искането формулирано в жалбата за изменение на атакуваното решение и за присъждане на действителни вреди посочени от експерт оценителя.

В хода на съдебното производство по същество от страна на адвокат пълномощника се пледира за присъждане на 10 000 лева, въз основа на съдебно техническата експертиза. Следва да се отбележи, че в случая се разглежда административно правен спор свързан със законосъобразността на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53''б'' под т. 2135, с което му е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие и следва същият да се провери на основанията заложи в чл. 146 от АПК. Ако се приеме, че искането е допустимо адвокат пълномощника не направи изменение на размера на предявената претенция по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК, поради което съдът не е обвързан с несвоевременно направени искания и не дължи произнасяне по тях.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че атакувания акт е издаден в предписаната от закона форма, постановен е от компетентния орган, действащ като административен орган, при спазване на разписаните в ПОД на МКВП при МС административно производствени правила и при съобразяване с материално правните разпоредби, както и е съобразен с целта на закона и не се откриха отменителни основания. При това

положение оспорването срещу решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2135 ще да се отхвърли като неоснователно.

При този изход на спора не се присъждат разноси в полза на жалбоподателя.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на И.М.М.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2135, с което му е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/